

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 4/2017
23.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 33) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.15/17 од 20.01.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Краљеву, Одељења у Врњачкој Бањи број I-9 Пр.1780/2015 од 17.10.2016. године и Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-113 Прж 23984/16 од 15.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.15/17 од 20.01.2017. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Краљеву, Одељења у Врњачкој Бањи број I-9 Пр.1780/2015 од 17.10.2016. године и Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-113 Прж 23984/16 од 15.12.2016. године, у односу на окривљеног АА, тако што се прекршајни поступак против окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 33) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, по захтеву за покретање прекршајног поступка Полицијске управе Краљево, СПИ Краљево бр. 4-850-00509/15 од 27.02.2015.године, **ОБУСТАВЉА**.

Трошкове прекршајног поступка сноси суд.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Краљеву, Одељења у Врњачкој Бањи број I-9 Пр.1780/2015 од 17.10.2016. године, изреком под 1. окривљени АА оглашен је одговорним за прекршај из члана 331. став 1. тачка 33) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, с тим да ће у супротном суд посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане

казне, те је обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 12.000,00 динара у истом року као за новчану казну, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, изреком под тачком 2. окривљени „ББ“ са седиштем у ..., као правно лице и окривљени ВВ као одговорно лице, на основу члана 250. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима ослобођени су од одговорности, и то наведено окривљено правно лице за прекршај из члана 325. став 1. тачка 3) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а окривљено одговорно лице ВВ за прекршај из члана 325. став 2. тачка 3) у вези са ставом 1. истог закона, те је одлучено да трошкови прекршајног поступка у односу на ова окривљена лица падају на терет суда.

Прекршајни апелациони суд, Одељење у Крагујевцу, пресудом I-113 Прж 23984/16 од 15.12.2016. године, изреком под тачком 1. одбацио је жалбу браниоца окривљеног АА изјављену на пресуду Прекршајног суда у Краљеву, Одељење у Врњачкој Бањи I-9Пр.1780/2015 од 17.10.2016. године, као неблагоприятно поднету, а изреком под тачком 2. одбио је жалбу окривљеног АА као неосновану и пресуду Прекршајног суда у Краљеву, Одељења у Врњачкој Бањи број I-9 Пр.1780/2015 од 17.10.2016. године, потврдио у односу на овог окривљеног.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-113 Прж 23984/16 од 15.12.2016. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка, у смислу члана 264. став 2. тачка 4) у вези са чланом 258. став 2. и чланом 259. став 1. и 4. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан и укине пресуду Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-113 Прж 23984/16 од 15.12.2016. године или да сходно члану 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, обустави прекршајни поступак услед наступања застарелости за вођење прекршајног поступка, па из овако стављеног предлога произилази да се захтев за заштиту законитости односи и на првостепену пресуду.

Врховни касациони суд је у седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима (у даљем тексту: ЗПР) обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном другостепеном пресудом, изреком под тачком 1. учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) ЗПР јер је погрешном применом одредаба члана 258. став 2. и члана 259. став 1. и 4. ЗПР, другостепени суд погрешно закључио да је жалба браниоца окр. АА неблагоприятна и исту одбацио применом члана 271. ЗПР, што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

С предњим у вези, основано Републички јавни тужилац у захтеву указује да из списка предмета произилази да је бранилац окр. АА у предметном прекршајном поступку, адв. Јован Челебић из ... (по пуномоћју које се налази у списима), првостепену пресуду примио дана 05.12.2016. године, што се утврђује из повратнице у списима предмета, као и да је бранилац окр. АА дана 08.12.2016. године поднео жалбу против првостепене пресуде путем поште (ПТТ Параћин) препорученом пошиљком број 35250RE241501775RS.

Према одредби члана 258. став 2. ЗПР, жалба против пресуде прекршајног суда подноси се у року од 8 дана од дана достављања пресуде. Одредбом члана 251. став 1. ЗПР прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, а ставом 4. истог члана, прописано је да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца од дана када је њему достављен препис пресуде.

Имајући предње у виду и цитиране законске прописе, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца да је жалба браниоца окр. АА против првостепене пресуде изјављена благовремено, у оквиру законског рока од 8 дана који се, за браниоца, рачуна од дана када је препис првостепене пресуде њему достављен и да је стога погрешна одлука другостепеног суда (изрека под 1. другостепене пресуде) којом се ова жалба одбацује као неблаговремена, са образложењем да је првостепена пресуда браниоцу окривљеног достављена 02.11.2016. године, што није тачно.

На тај начин, пропуштајући да одлучи о благовременој жалби браниоца окр. АА, другостепени суд је учинио повреду одредаба прекршајног поступка на коју се указује у захтеву за заштиту законитости, која је била од утицаја на законито и правилно доношење другостепене пресуде у овом случају, чиме су формално испуњени законски услови за укидање другостепене пресуде.

Међутим, Врховни касациони суд налази да након доношења другостепене пресуде, наступа апсолутна застарелост прекршајног гоњења окр. АА за прекршај из члана члана 331. став 1. тачка 33) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који му је стављен на терет захтевом за покретање прекршајног поступка Полицијске управе Краљево, СПИ Краљево бр. 4-850-00509/15 од 27.02.2015. године и за који је оглашен кривим у том поступку. Наиме, одредбом члана 84. став 1. ЗПР прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ни водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана прописано је да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења. У конкретном случају, према опису у захтеву за покретање прекршајног поступка, прекршај који је окр. АА стављен на терет учињен је дана 23.12.2014. године, што значи да је у смислу члана 84. став 7. у вези са ставом 1. ЗПР, дана 23.12.2016. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења окривљеног за наведени прекршај.

Како је услед околности наступања апсолутне застарелости искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљеног за наведени прекршај, то је укидање побијаних одлука беспредметно, односно по правилној примени одредаба прекршајног материјалног права (члан 265. тачка 3) ЗПР) прекршајни поступак против окривљеног за предметни прекршај мора бити обустављен, у смислу члана 248. став 1. тачка 6) ЗПР и у том смислу правноснажне пресуде преиначене.

Из изнетих разлога, а на основу члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6) ЗПР, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења. Одлука о трошковима поступка донета је у смислу члана 141. став 2. ЗПР.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ВЖ